

La Moncloa opta per la tolerància

L'assumpció de les funcions de portaveu del govern espanyol per part de Josep Piqué significa un canvi radical de les relacions de la Moncloa amb els mitjans de comunicació i els partits nacionalistes. I també, potser, un canvi en el futur polític de Piqué.

JORDI FORTUNY

Josep Piqué (Vilanova i la Geltrú, 1955) s'ha convertit inesperadament en el primer català que fa de portaveu del govern espanyol des de la restauració de la democràcia. Però la sorpresa més gran del nomenament de Piqué —superada la impressió per la dimissió de Miguel Ángel Rodríguez— és el canvi de tàctica del president José María Aznar, que amb aquesta decisió ha donat un tomb de 180 graus en les relacions de la Moncloa amb els mitjans de comunicació, amb els seus socis polítics de CiU i el PNB i, en definitiva, amb el món exterior.

Quan era portaveu del go-

ARXIU / EFE

Com a ministre d'Indústria, Josep Piqué ha evitat les polèmiques polítiques amb l'oposició, excepte en política econòmica, on ha defensat els seus punts de vista amb una forta convicció.

vern autonòmic de Castella-Lleó, Miguel Ángel Rodríguez ja va tenir conflictes similars als que han provocat la seva fi com a portaveu del govern espanyol. I també va cessar abans d'hora.

En canvi, en lloc de conflictes, Josep Piqué ha acumulat prestigi durant la seva carrera professional i política, tot i les situacions difícils que ha travessat. Primer com a director general d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, després com a alt directiu de les empreses de Javier de la Rosa —no va abandonar el vaixell quan s'enfonsava— i, finalment, abans d'entrar al govern d'Aznar, com a president del

Cercle d'Economia (lloc de trobada de l'empresariat català més tolerant i pragmàtic). I al ministeri d'Indústria, Piqué ha mantingut el tarannà dialogant en situacions límit, tant en les negociacions amb els sindicats miners com amb els dirigents de les grans companyies elèctriques.

Des de Convergència i Unió s'ha valorat com un èxit polític el nomenament de Piqué com a portaveu de la Moncloa, perquè a partir d'ara les rodes de premsa del consell de ministres no es convertiran en una provocació constant als socis del govern Aznar. Però també a partir d'ara s'obren uns quants interro-

gants que només el pas del temps aclarirà.

Un dels principals dubtes és el futur polític de Piqué, que tot just fa quinze dies donava a entendre, en unes declaracions a Catalunya Ràdio, que al final de la legislatura es tornaria a dedicar professionalment al món empresarial. Josep Piqué no és militant del PP, ni de Convergència, ni d'Unió, i per això aquest anunci entrava dins de la lògica. Però el seu nomenament com a portaveu del govern del PP, just en el començament d'un llarg període electoral tant a Catalunya com a tot l'estat espanyol, sembla que vagi en direcció contrària.